

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 29 listopada 2016 r. – Sebastian W. Kreuziger/Land Berlin

(Sprawa C-619/16)

(2017/C 038/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sebastian W. Kreuziger

Druga strona postępowania: Land Berlin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu ustawodawstwa lub praktyki krajowej, zgodnie z którymi prawo do ekwiwalentu pieniężnego w razie ustania stosunku pracy nie przysługuje, jeżeli pracownik nie złożył wniosku o przyznanie mu corocznego płatnego urlopu, mimo że miał taką możliwość?
- 2) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie obowiązywaniu ustawodawstwa lub praktyki krajowej, zgodnie z którymi prawo do ekwiwalentu pieniężnego w razie ustania stosunku pracy zakłada, że pracownik nie był w stanie z przyczyn niezależnych od swojej woli skorzystać z prawa do corocznego płatnego urlopu przed ustaniem stosunku pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-620/16)

(2017/C 038/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- Republika Federalna Niemiec naruszyła decyzję Rady 2014/699/UE⁽¹⁾ i art. 4 ust. 3 TUE w ten sposób, że na 25. sesji Komisji Rewizyjnej OTIF zagłosowała wbrew stanowisku określone w tej decyzji i wyraziła publiczny sprzeciw zarówno względem tego stanowiska, jak i względem przewidzianego tam wykonania prawa głosu przez Unię Europejską.
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, co następuje:

Międzynarodowa Organizacja Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF), do której należą obok 26 państw członkowskich także Unia Europejska sprawuje administrację Konwencją o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF).